„Nėra adva ir tijara, o man patinka optimizmas.“ Buvo sakoma: kas yra optimizmas? Jis atsakė: „Geras žodis.“

Anas Ibn Malik (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė: „Nėra adva ir tijara, o man patinka optimizmas.“ Buvo sakoma: kas yra optimizmas? Jis atsakė: „Geras žodis.“

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Pranašas pranešė apie klaidingus įsitikinimus, egzistavusius Džahilijos laikais, kai žmonės tikėjo, kad liga nuo sergančiųjų perduodama kitiems savaime, o ne dėl Allaho išankstinio paskyrimo. Ir kad tijara (pesimizmas) taip pat yra klaidingas įsitikinimas. Tai reiškia, kai žmonės mano, kad kažkas, ką išgirdo ar matė (paukščiai, gyvūnai, sužeisti žmonės, skaičiai, dienos ar kažkas kita) yra blogas ženklas. Džahilijos laikais buvo plačiai paplitęs ateities spėjimo tipas (tijara), siejamas su paukščiais (tajr). Kai kas nors ruošėsi į kelionę, sudaryti prekybos sandorį ir panašiai, paleisdavo paukštį: jei jis skrenda į dešinę, laiko tai geru ženklu ir įvykdo savo planą, o jei skrenda į kairę, tada laiko tai blogu ženklu ir atsisako įgyvendinti savo planus. Pranašas pasakė, kad jam patinka optimizmas, reiškiantis džiaugsmą, kuris įskiepijamas žmogui, kai jis girdi gerus žodžius, verčia jį galvoti apie Viešpatį ir tikėtis gero iš Jo.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/3422